

РЕШЕНИЕ

№ 636

гр. София, 05.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10542** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на Е. Север АД, ЕИК:104518621 ,гр.В., [улица] срещу решение № Ж-598 от 17.09.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно. Претендира разноси.

Ответната страна –КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава. Претендира разноси.

Заинтересованата страна- Би Ес Т. България Е., редовно призован, не се явява и представлява.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 13-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от

фактическа страна:

С решение № Ж-598 от 17.09.2020г. на КЕВР на основание чл. 22, ал. ал.1 вр. ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл.147 ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е задължено 1. [фирма] в 15-дневен срок да възстанови процедурата по присъединявана по искане на Би Ес Т. България Е. по искане за проучване № [ЕГН]/07.05.2020г на Ф. към разпределителната мрежа и да я продължи като издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6,отговарящо на нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ,която процедура е прекратена с писмо № 5402040/09.06.2020г;и в седемдневен срок след приключване на действията да представи информация в КЕВР за предприетите действия.

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата на заинтересованата страна в настоящото производство – Би Ес Т. България Е. с вх.№ Е-12-00-354/16.06.2020/стр.68/,в която е посочено,че същото е поискало на 07.05.2020г да бъде присъединена Ф. от 30 КВ по реда на чл.24 т.1 от ЗЕВИ в техен собствен недвижим имот- представляващ имот с идентификатор 14711.227.3,ЕКАТТЕ 14711,по плана на [населено място],Стопански двор,З.,в който имот има изградена масивни сгради, съгласно представения нотариален акт № 184,т.6,нот.д.№ 1269/2014г на СВ-Генерал Т. и скица ,издадена от АГКК-Д..На 09.06.2020г Би Ес Т. България Е. получили писмо от Е. Север АД,с което ги уведомили,че прекратяват иницирираната процедура с мотив,че недвижимия имот не удовлетворява изискванията на чл.24 т.1 от ЗЕВИ,а именно не се намира в урбанизирана територия.Според електроразпределителното дружество процесния имот се намира в земеделска територия,видно от приложената скица,поради което и не е в строителните граници на населеното място.Заинтересованото лице счита,че електроразпределителното дружество неправилно тълкува закона и поради това е направило оплакване пред КЕВР.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл.142, ал.5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. От страна на [фирма] е депозирано становище, обективизирано в писмо с вх.№ Е-12-00-354/06,07,2020г/стр.30/.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3 , от Дирекция Електроенергетика и топлоенергетика на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-740 от 11.09.2020г. Изготвен е и проект на решение , отразено в протокол № 201от 17.09.2020г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил с решение № Ж-598/17,09,2020г, че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че Е. Север АД, не е съобразил действията си със закона,поради което и му е дадено задължително предписание.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е връчено на 24,09,2020г,а жалбата е депозирана на 08,10,2020г-стр.11- по пощата/, като подадена от надлежна страна в

срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-598 от 17.09.2020г. е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

По делото няма спор по фактите- Би Ес Т. България Е. е поискало на 07.05.2020г да бъде присъединена Ф. от 30 КВ по реда на чл.24 т.1 от ЗЕВИ в техен собствен недвижим имот- представляващ имот с идентификатор 14711.227.3,ЕКАТТЕ 14711,по плана на [населено място],Стопански двор,З.,в който имот има изградена масивни сгради, съгласно представения нотариален акт № 184,т.6,нот.д.№ 1269/2014г на СВ-Генерал Т. и скица ,издадена от АГКК-Д..Към искането освен посочения нотариален акт,била приложена и скица на АГКК- Д.,видно от която / стр.59/ имота се намира в урбанизирана територия,като главният архитект на общината е издал разрешение за основен ремонт на покрив на селскостопанска сграда – склад за временно съхранение на СС продукция № 02. На 09.06.2020г Би Ес Т. България Е. получили писмо от Е. Север АД,с което ги уведомили,че прекратяват иницирираната процедура с мотив,че недвижимия имот не удовлетворява изискванията на чл.24 т.1 от ЗЕВИ,а именно не се намира в урбанизирана територия.Според електроразпределителното дружество процесния имот се намира в земеделска територия,видно от приложената скица,поради което и не е в строителните граници на населеното място.Поради възникналия спор между заинтерисованото лице и жалбоподателя,първият депозирал искане,а в последствие и представил на електроразпределителното дружество писмо на Областна дирекция Земеделие Д. с изх.№ РД-12-05-354-1/22.05.2020г/ стр.76/ видно от което се установило,че след извършена справка в архивните документи имот № 14711.227.3 по КККР на [населено място] представлява имот от обект “Т.” Генерал Т.-територия ,застроена със сгради и съоръжения и прилежащи към тях терени,които са били с установено държавно участие.За този вид територии са найце условията на чл.50 ал.5 от ППЗОЗЗ,а именно не се извършва процедура по промяна на предназначението на такъв мид земеделска земя,върху която е извършено строителство и следва посочения имот да се приеме,че е урбанизирана територия.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи:

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно, ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с единодушие - пет гласа "за", от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена

форма, като не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съдът намира, че решението е в съответствие с материалния закон. Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия, т.е. изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по, ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от НАРЕДБА № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани

непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът може се обжалва пред КЕВР. С оглед обаче на общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по-неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт - писменото становище с условията за присъединяване.

С обжалването пред КЕВР писмо от 09.06.2020 Е. Север АД е посочило, че за продължаване на процедурата по чл.24 т.1 от ЗЕВИ следва да се представят документи,че за територията,в която се намира проесния имот е влязъл в сила общ устройствен план,съобразно който предназначението на тази територия е уранизирана.В случай на невъзможност е посочено,че искането може да бъде процедирано по общия ред на Наредба № 6.Преди формирания отказ от продължаване на процедурата с писма от 11.05.2020г и от 22.05.2020г електроразпределителното дружество е уведомило заинтерисованото лице ,че счита,че имота,за който се иска присъдединяване не се намира в урбанизирана територия,поради което и е формирал по същество отказ за присъдединяване по реда на чл.24 т.1 от ЗЕВИ.В отговор на тези две писма от ЕР Север АД ,Би Ес Т. България Е. предоставило писмо на Областна дирекция Земеделие Д. с изх.№ РД-12-05-354-1/22.05.2020г/ стр.76/ видно от което се установило,че след извършена справка в архивните документи имот № 14711.227.3 по КККР на [населено място] представлява имот от обект "Т." Генерал Т.-територия ,застроена със сгради и съоръжения и прилежащи към тях терени,които са били с установено държавно участие.За този вид територии са наице условията на чл.50 ал.5 от ППЗОЗЗ,а именно не се извършва процедура по промяна на предназначението на такъв мид

зеделска земя, върху която е извършено строителство и следва посочения имот да се приеме, че е урбанизирана територия. Същото обаче не е коментирано от страна на жалбоподателя. В случая обаче не са били изпълнени предпоставките по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, при които операторът на разпределителната мрежа може да прекрати процедурата - след като е поискана от лицето допълнителна информация и същата не е предоставена, съответно ако документите са непълни или не отговарят на изискванията на Наредбата и непълнотите или несъответствията в тях не са отстранени, въпреки че на лицето е указано да стори това. В случая операторът на мрежата не е поискал от лицето допълнителна информация, в това число относно имота, а директно е пристъпило към прекратяване на процедурата. По този начин не само че формално не се спазени задължителните етапи на процедурата по чл. 88, ал. 3-6 от Наредба № 6, но и лицето, подало заявлението, е лишено от възможността да обоснове и докаже, че отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. При това положение следва да се приеме, че жалбоподателят не е спазил разпоредбите на чл. 88 от Н. № 6 и прекратяването на процедурата съставлява неизпълнение на неговото лицензионно и законово задължение да се произнесе по един от предвидените в чл. 90 и чл. 91 от Наредба № 6 начини, като мотивирано откаже присъединяването или предостави писмено становище с условията за присъединяване. Тъй като обаче, от една страна, Е. Север АД е прекратило процедурата, въпреки че не е спазило реда и условията за това по чл. 88, ал. 3 - 7 от Наредба № 6, а от друга страна, последиците от това са идентични с тези на отказа, КЕВР обосновано е приела, че писмото до Е. Би Ес Т. България представлява по същество отказ да бъде присъединен обекта. От страна на жалбоподателя понастоящем не е отчетена спецификата на Стопанските дворове, в които има съществуващи сгради. Техният специален статут е регламентиран в ЗООЗ, поради което и полученото писмо от МЗХГ- ОДЗ Д. от 22.05.2020г не би следвало да се игнорира. Съгласно същото имотът се намира в урбанизирана територия и в него има производствени сгради, които са присъединени към електроразпределителната мрежа с мощност 124 КВ. Обектът се охранява от собствен трафопост, поради което и отговоря на изискванията на чл. 24 т. 1 от ЗЕВИ. Задължение на електроразпределителното дружество е, при подадено искане за проучване, при което лицето е изпълнило изискванията и е представило документите по чл. 87 и чл. 88 от Наредба № 6, да определи условията и да предостави писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за това. Това задължение в случая не е изпълнено, поради което КЕВР обосновано е приела, че жалбата на Е. Би Ес Т. България е основателна и следва да бъде уважена, като бъдат

издадени задължителни предписания за продължаване на процедурите за присъединяване.

Досежно твърдението на жалбоподателя, че присъединяваният обект не е в урбанизирана територия, която не подлежи на присъединяване по реда на чл.24 т.1 от ЗЕВИ следва да се отбележи, че преценката за местонахождението на имотите се извършва от органите на общинските власти, отговарящи за устройството на териториите, както и на кадастралните служби и съответните РДНСК, които са единствено оправомощените по закон за тази дейност. След като в официални удостоверяващи документи - нотариалния акт, приложен към искането на Би Ес Т. България Е., както и в скицата, издадена от АГКК - [община], в която е инкорпорирано разрешение за строеж по реда на чл.147 ал.1 от ЗУТ и писмото на МЗХГ - ОДЗ Д., то не съществува възможност освен чрез инициране на процедура пред тези компетентни органи по ЗУТ да се извърши прекласифициране на имота от урбанизирана територия в земеделска, а както бе посочено съгласно чл.50 ал.5 от ППЗОЗЗ това е невъзможно.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено от Е. Север АД са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Ответникът е претендирал разноски, поради което и такива му се присъждат в размер на 150 лв , дължими от жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Север АД, ЕИК:104518621 , гр.В., [улица] срещу решение № Ж-598 от 17.09.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА Е. Север АД, ЕИК:104518621 , гр.В., [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) 150 лв юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: